

ד"ר אדר כהן / במסגרת סדנה למרצים בשנקר / מרץ 2021
התמודדות עם סוגיות פוליטיות בהוראה באקדמיה

עשרה כללי זהב לחינוך פוליטי בקורס אקדמי

1. יצירת מרחב **מוגן** והקפדה על ניהול **הוגן**.
2. התבססות על יחסי **אמון**.
3. **מגוון**: רצוי שסטודנטים יחוו לאורך זמן וכתהליך טבעי מרחב דיון פוליטי שיש בו מחלוקות cross-cutting. יש לנצל כל הזדמנות לגיוון הדעות בכיתה (**מגוון הוגן ולא איזון קדוש**). יש חשיבות גם למיומנות של המרצה להצביע על הבדלים בין בעלי דעות קדומים.
4. **פדגוגיה של חינוך פוליטי**: הרגל של הצבת שאלה במרכז השיעור, מקונפליקט לדילמה. שימוש המרצה באופן מתוחכם בביוגרפיה שלו.
5. **בסיס ידע**: חשוב שהסטודנטים יתכוננו לדיון.
6. **המשגה**: חשוב שהמרצים יבחרו מקרים וסוגיות שמשקפים התנגשות אותנטית בין ערכים בסיסיים, וימשיגו אותם בצורה זו.
7. **השתתפות מכילה**: חשוב לוודא שלא אותם סטודנטים משתתפים בכל דיון; יש לעודד את התלמידים לדבר זה אל זה.
8. **חשיבה ביקורתית**: חשוב להבחין בין שאלות **אמפיריות** (חוקיות, עובדתיות), לבין שאלות **עמדה ומדיניות** (נורמטיביות) ובין שאלות פתוחות לסגורות.
9. **מקום לעמדת המרצה**: הוגנות; צניעות; גבולות.
10. **מודעות**: מודעות של המרצה לזהותו ולזהויות השונות של הסטודנטים; רפלקטיביות.

בהצלחה!